

فرهنگ و نظام‌های فکری:

شناخت کل گرا در برابر شناخت تحلیلی^۱

ریچارد ای نیزبت
کای پنگ
اینکول چوی
آرا نورنزايان
ترجمه مهران آزادی

به عقیده نویسنده‌کان این مقاله، شناخت مردم شرق آسیا کل گر است: به این معنا که شناخت آنها بر توجه به کل میدان ادراکی و قائل بودن نقش علی برای آن، استفاده نسبتاً ناچیز از طبقات و منطق صوری و استدلال دیالکتیکی استوار است. در مقابل، مردم مغرب زمین بیشتر تحلیل گرا هستند؛ به طوری که شناخت آنها اساساً بر پایه توجه به موضوع و طبقات متعلق به آن و کاربرد قواعد (از جمله منطق صوری در فهم رفتار موضوع) استوار است. این دو فرایند شناختی، در چهارچوب نظام‌های متافیزیکی ساده انگارانه و معرفت‌شناسی‌های ضمنی متفاوتی قرار می‌گیرند. نویسنده‌کان این مقاله بر این باورند که ریشه این تفاوت‌ها، مشخصاً، در نظام‌های اجتماعی متفاوت آنهاست.

پژوهشکاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی پرکال جامع علوم انسانی

زمینه دانش و کاربرد قواعد استنباطی، تفاوت‌هایی داشته باشد. مطالعات نیزبت و همکارانش (لاریک، نیزبت و مورگان، ۱۹۹۳؛ نیزبت، ۱۹۹۳؛ نیزبت، فانگ، لمن و چنگ، ۱۹۸۷؛ اسپیت، لانگستون و نیزبت، ۱۹۹۲) نشان می‌دهد که افراد می‌توانند نظام‌های آماری، احتمالاتی، روش‌شناختی، منطقی، اخلاقی، اقتصادی و دیگر قواعد کاملاً انتزاعی و روش‌های طبقه‌بندی را یاد بگیرند. به این ترتیب، با آموزش می‌توان استدلال افراد درباره رویدادهای زندگی روزمره و حتی رفتارشان را تغییر داد. تعجب آور نخواهد بود اگر ثابت شود، مردم فرهنگ‌های مختلف که از ابتدای تولد با جهان بینی‌ها و عادات فکری متفاوت بزرگ شده‌اند، در فرایندهای شناختی هم با یکدیگر تفاوت دارند.

آنچه ما در اینجا با استدلال بیان می‌کنیم، این است که تفاوت‌های اجتماعی قابل بررسی در فرهنگ‌های مختلف، نه تنها

فلسفه تجربه‌گرای انگلیسی قرون ۱۸ و ۱۹ میلادی (جان لاک، دیوید هیوم و استوارت میل)، فرایندهای شناختی یکسانی برای افراد طبیعی قائل بودند. این فرضیه (جهانی بودن فرایندهای شناختی)، به وسیله جریان اصلی روان‌شناسی قرن بیستم پذیرفته شد و از زمان نخستین کاربردهای روان‌شناسی شناختی که پیاڑه مطرح کرد، تا زمان نظریه پردازان یادگیری (اواسط قرن) و علوم شناختی جدید، نظریه غالب بود.

به نظر می‌رسد که افراد (حتی بزرگسالان آموزش دیده) در

^۱ این مقاله ترجمه کوتاه شده‌ای است از:

Nisbett, R.E., Peng, K., Choi, I., & Norenzayan A. (2001). Culture and systems of thought: Holistic vs analytic cognition. *Psychological Review*, 108, 291-310.

نسخه اصلی این مقاله (شامل فهرست کلیه منابع) در فرمت PDF از طریق نشانی زیر قابل دسترسی است:

<http://www.personal.umich.edu/~nisbet/selected.html>

تمدن‌های اروپایی و آمریکایی (پس از کریستف کلمب) گردید و چین ضمن تاثیر زیادی که بر آسیای جنوب شرقی داشت، تمدن‌های آسیای شرقی؛ یعنی ژاپن و کره را توسعه بخشید.

یونان باستان و عاملیت فردی

بازترین ویژگی یونانیان باستان (به خصوص ایونی‌ها و آتنی‌ها) این بود که موضع قدرت را در فرد می‌دیدند. عموم مردم از نوعی احساس عاملیت فردی (personal agency) برخوردار بودند که در دیگر تمدن‌های باستانی قرینه و همایی نداشت. یونانیان ضمن باور به نفوذ خدایان، هم برای مشیت الهی و هم برای عمل مستقل انسانی، تاثیر قائل بودند (ناکر، ۱۹۹۰). زندگی معمول یونانیان، چنان با حس انتخاب‌گری و فقدان اجرارهای اجتماعی درهم آمیخته بود که در عهد باستان بی‌نظیر بود. ایده دولت آتنی، مجموعه افرادی بود که در پرورش نیروی خویش آزاد بودند و به سبک خویش زندگی می‌کردند، مطیع محض قوانینی بودند که خودشان وضع کرده و قادر بودند در صورت لزوم آنها را به نقد بکشند و تغییر دهند (هایملتون، ۱۹۳۰/۱۹۷۳).

آنچه با حس آزادی فردی یونانیان عجین شده، سنت مباحثه (debate) است که حداقل به زمان هومر؛ یعنی قرن هشتم پیش از میلاد باز می‌گردد (گالتونگ، ۱۹۸۱؛ لوید، ۱۹۹۰؛ ناکامورا، ۱۹۶۴/۱۹۸۵). مردم عادی یونان نیز می‌توانستند در مباحثات کوچه و بازار و محافل سیاسی شرکت کنند و حتی پادشاه را به چالش بکشند (کرامر، ۱۹۹۳). یکی دیگر از وجود تمدن یونان که تاثیر بسزایی بر آینده‌گان گذاشت، کنجکاوی درباره جهان و تأکید بر این فرض بود که جهان را می‌توان با کشف قوانین حاکم بر آن شناخت (لوید، ۱۹۹۱؛ تولمین و گودفیلد، ۱۹۶۱). یونانیان درباره طبیعت موضوعات و رویدادها تعمق و برای آنها مدل‌های علی ابداع می‌نمودند. ساختمنان این مدل‌ها، بر طبقه‌بندی موضوعات و رویدادها، تدوین قوانین با هدف توصیف، پیش‌بینی و تبیین نظام دار استوار بود. اگرچه بسیاری از تمدن‌های باستانی مثل بن‌نهرین، مصر و تمدن ماها، در بسیاری از قلمروهای علمی مشاهدات نظام دار داشتند، ولی فقط یونانیان بودند که تلاش کردند به مشاهدات خود بر حسب فرضیاتی که متضمن علل مادی

بر اعتقاد مردم به بعضی مسایل خاص تأثیر می‌گذارند، بلکه نظامهای متافیزیکی ساده‌انگارانه (naïve metaphysical system) و معرف شناسی ضمنی (tacit epistemology) و حتی ماهیت فرایندهای شناختی (روش‌هایی که به وسیله آنها افراد دنیا را می‌شناسند) را متأثر می‌سازد. در ادامه، قضایای زیر را، به طور مفصل، بررسی خواهیم کرد:

۱- سازمان اجتماعی، توجه به برخی جنبه‌های میدان (field) را به بهای بی‌توجهی به جنبه‌های دیگر، به افراد دیگر می‌کند.

۲- آنچه در بستر اجتماعی مورد توجه است، بر اندیشه‌های متافیزیکی فرد (یا عقاید فرد در خصوص ماهیت جهان و رابطه‌علی) اثر می‌گذارد.

۳- متافیزیک هدایت کننده معرف شناسی ضمنی است؛ یعنی عقایدی درباره اینکه چه چیزی برای دانستن مهم است و معرفت چگونه به دست می‌آید.

۴- معرفت شناسی توسعه و کاربرد برخی فرایندهای شناختی در ازای عدم توسعه و استفاده از برخی فرایندهای دیگر، در دستور کار قرار می‌گیرد.

۵- سازمان و شیوه‌های زندگی اجتماعی می‌توانند مستقیماً بر باورپذیری فرضیه‌های متافیزیکی (مانند این فرض که علیت را باید در میدان جست و جو کرد نه در موضوع) تأثیر بگذارند.

۶- سازمان و شیوه‌های زندگی اجتماعی می‌توانند مستقیماً بر رشد و کاربرد فرایندهای شناختی (مثل فرایندهای دیالکتیکی به جای فرایندهای منطقی) تأثیر بگذارند.

یونان باستان و جامعه چین

از قرن هشتم تا قرن سوم قبل از میلاد، بسیاری از تمدن‌ها به خصوص ایران، هند، خاورمیانه، چین و یونان در زمینه اندیشه فلسفی و اخلاقی، علم و تکنولوژی گام‌های بلندی برداشتند، ولی ما دو تمدن چین و یونان را به این دلیل که بیشترین فاصله را با هم داشته و کمترین تأثیر را بر هم گذاشته‌اند و ضمناً هر یک از آنها در شکل‌گیری دنیای امروز نقش تعیین‌کننده‌ای داشته‌اند، با یکدیگر مقایسه و بررسی خواهیم نمود. یونان، موجب اعتمادی

روان‌شناختی بر مبنای شواهد تاریخی امکان‌پذیر است. اکنون به نکات اشاره شده در مقدمه در زمینه حلقه‌های زنجیری که سازمان اجتماعی را به فرایندهای شناختی پیوند می‌دهند، باز می‌گردیم. ما معتقدیم که سازمان اجتماعی به دو طریق اصلی بر فرایندهای شناختی تأثیر می‌گذارد: غیرمستقیم، از طریق توجه به بخش‌های مختلف محیط و مستقیم، از طریق ایجاد برخی الگوهای ارتباط اجتماعی که نسبت به الگوهای دیگر قابل قبول ترند.

از توجه تا فرایندهای شناختی

سازمان اجتماعی، توجه و عقاید ساده متافیزیکی: کسی که در جامعه‌ای پیچیده با روابط اجتماعی گستره زندگی می‌کند، احتمالاً توجهش به بیرون و زمینه‌های اجتماعی جلب خواهد شد. علت تمایل چنی‌ها به توجه به محیط (در معنای عام) ممکن است توجه آنها به محیط اجتماعی باشد و این امر به آنها اجازه داد که مثلًا برای فهم دقیق واقع فیزیکی، روابط میدانی را کشف کنند. توجه به میدان، باید موجب تلاش برای شناسایی روابط بین موضوعات و رویدادها در میدان شود و تفسیر وقایع، رابطه میان موضوع و میدان را تقویت نماید. به همین ترتیب، برای افرادی که خودشان را جزئی از یک کل می‌دانند و در حفظ هماهنگی درونی آن کل برانگیخته شده‌اند، طبیعتاً دنیا ممکن است پیوسته و در هم مداخله نظر برسد. از سوی دیگر، اگر کسی در دنیایی زندگی کند که روابط اجتماعی و اجراء‌های جمعی ضعیف و کم اهمیت می‌باشد، این امکان وجود دارد که ابتدا به موضوع توجه و اهداف خود را با توجه به موضوع تعیین نماید. به این ترتیب، ویژگی‌های موضوع برجسته می‌شود و فرد را ترغیب می‌کند تا با استفاده از ویژگی‌های آن، طبقات و قواعد حاکم بر موضوع را پیوراند. اعتقاد فرد به اینکه قواعد حاکم بر رفتار موضوع را می‌شناسد، معکن است توجه صرف به موضوع را در تبیین مسائل تقویت کند و این عقیده را پرورش دهد که دنیا جایی است که می‌توان با عمل خود آن را کنترل نمود. علاوه بر این، احتمالاً دنیا در نظر آنها بیکار که خود را موجودی کاملاً مختار و شاخص می‌دانند و کمتر به دیگران وابسته‌اند و در عین حال استقلال عمل دارند، ناپیوسته و دارای اجزای مستقلی باشند.

اندیشه‌های متافیزیکی ساده و معرفت شناسی صحنی؛ می‌توان

است، شکل دهنده (کرامر، ۱۹۹۳؛ کان، ۲۰۰۰؛ لین، ۱۹۳۶؛ تولمین و گودفیلد، ۱۹۶۱).

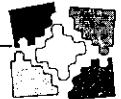
چین باستان و هماهنگی (harmony)

مردم چین در تقابل با یونانی‌ها و در برابر حس عاملیت شخصی آنان، واجد نوعی احساس وظیفه مقابل یا عاملیت جمعی (collective agency) بودند. در جامعه چینی، فردیت به جزئی از یک سازمان اجتماعی وسیع، پیچیده و عموماً پایدار بدل شده بود که در آن روابط اجتماعی به دست آمده در طول زمان، راهنمای عمل اخلاقی محسوب می‌شد (لين، ۱۹۳۶؛ مونرو، ۱۹۸۵). در این جامعه، حقوق فردی از سهمی که فرد در حقوق اجتماعی به دست می‌آورد، استباط می‌شد. ایفای نقش‌های اجتماعی در نظام سلسله مراتبی، امتیازها و منافع بسیاری برای فرد در پی داشت (مونرو، ص ۱۹). چنین تأکیدی بر عاملیت جمعی، موجب شد چینی‌ها برای هماهنگی درون گروهی اهمیت قائل شوند و به تبع آن، اعضای گروه اجتماعی، وظایف خود را انجام دهند و از حدود وظایف و توقعات ملازم آن عدول نکنند (مونرو، ۱۹۸۵، ص ۲۱-۲۰). در درون گروه اجتماعی، هر گونه رویارویی مانند مباحثه ممنوع شده بود.

فناوری چینی‌ها بسیار پیشرفته‌تر از یونانی‌ها بود. در آیین کنسپسیوس، هیچ فکری بدون نتیجه عملی هوشمندانه نیست (مونرو، ۱۹۷۹، ص ۵۵ و ۱۹۹۶). چینی‌ها برای دنیای طبیعی، مدل‌های صوری ارائه نکردند، اما ترجیح دادند از طریق شهود و تجربه گرایی پیش بروند. در واقع، این باور وجود دارد که چینی‌ها هرگز مفهومی مشابه با قوانین طبیعی نساختند، آن هم به این دلیل مهم که مفهومی از طبیعت و خصوصاً طبیعت انسان یا هر موجود ذی روح نداشتند (فونگ، ۱۹۸۳؛ لوید، ۱۹۹۱؛ لوگان، ۱۹۸۶؛ مونرو، ۱۹۶۹؛ زو، ۱۹۹۰).

نظامهای شناختی - اجتماعی

این احتمال وجود دارد که اختلاف رویکرد بین یونان و چین باستان در زمینه علم و فلسفه (معرفت‌شناسی و متافیزیک‌های متفاوت آنها) ناشی از نگرش‌های روانی - اجتماعی متفاوت آنها باشد. و بسیار کلی تر اینکه، تدوین یک نظریه

شوند. متقابلاً از مردمی که در مخالفت ورزی با همنوعان خود آزادند، انتظار می‌رود قواعدی برای هدایت مباحثه تدارک بینند؛ قواعدی که شامل اصل عدم تناقض و منطق صوری است (یکر، ۱۹۸۶؛ کرامر، ۱۹۹۳؛ لوید، ۱۹۹۰). تعدادی از مفسران تاریخ ادعا کرده‌اند که یونانیان با همان اصول خطابه (rhetoric) که مباحثه را بر کوچه و بازار مسلط ساختند، به تعقیب علم روی آوردند.

تفاوت‌های شناختی معاصر

اگر طبیعت زندگی اجتماعی غرب و شرق هنوز هم متفاوت باقی باشد و اگر تفاوت در جهت‌گیری‌های شناختی، ریشه در تفاوت‌های روانی - اجتماعی داشته باشد، پس در این دوران نیز تفاوت‌های شناختی می‌توانند در میان عامه مردم یافتد شوند. شواهد محکمی وجود دارد که نشان می‌دهد ویژگی‌های متفاوت روانی - اجتماعی چین و یونان باستان دوام یافته‌اند. چین و دیگر جوامع آسیای شرقی جمع‌گرا هستند و جهت‌گیری گروهی دارند، در حالی که آمریکا و دیگر کشورهای تحت نفوذ اروپا فردگرایترند. (برای مرود و بررسی کلی این تفاوت‌ها نگاه کنید: به بازر، ۱۹۹۶؛ فیسک کیتایاما، ۱۹۹۱؛ ناکامور، ۱۹۸۵؛ ۱۹۶۴؛ گریاندیس، ۱۹۷۲؛ ۱۹۰۰).

توجه و کنترل

نتیجه کارهای مایر (Meyer)، کایراس (Kieras) و دیگر همکارانشان (مایر، ۱۹۹۵؛ مایر و کایراس، ۱۹۹۷a، ۱۹۹۷b، ۱۹۹۹) نشان می‌دهد که توجه به میدان یا موضوع، یک ویژگی ثابت در افراد نیست و بسیار تغییر پذیراست و در جریان فراگیری راهبردهای سازگارانه، با پشت سر گذاردن معضلات ادراکی تعديل می‌شود. پژوهش‌های روجوف (Rogoff) و همکارانش (شاواجای و روجوف، ۲۰۰۰؛ روجوف و همکاران، ۱۹۹۳؛ گونکو و موسری، ۱۹۹۳) آشکار می‌سازد که افراد متعلق به بعضی فرهنگ‌ها، بیشتر از سایر فرهنگ‌ها می‌توانند در آن واحد به دامنه وسیعی از رویدادها توجه کنند. بنابراین شاید آسیای شرقی‌ها، بیشتر از آمریکایی‌ها بتوانند هم به موضوع و هم به میدان و همچنین به دامنه وسیعی از موضوعات در میدان، توجه نمایند. انتظار ما این است که چنانچه غربی‌ها بیشتر به موضوع توجه کنند

انتظار داشت که عقاید مربوط به ماهیت دنیا، در معرفت‌شناسی‌های ضمنی یا عقاید مربوط به چگونگی حصول معرفت تأثیر بگذارند. اگر دنیا جایی است که روابط میان موضوعات و وقایع، تعیین‌کننده پامده‌است، پس توانایی دیدن همه عوامل مهم در میدان، درک روابط بین موضوعات و رابطه جزء و کل اهمیت دارد. و اگر دنیا جایی است که رفتار موضوعات، تحت کنترل طبقات و قواعد حاکم بر آنهاست، پس توانایی تفکیک موضوع از زمینه و کشف طبقه متعلق به موضوع (با توجه به خصوصیات آن) و استباط این امر که چگونه قواعد در طبقه‌بندی به کار می‌روند، تعیین‌کننده است.

معرفت‌شناسی ضمنی و فرایندهای شناختی: اگر در معرفت‌شناسی ضمنی، توجه به روابط میدانی مهم باشد، پس می‌توان انتظار داشت که عادات ادراکی از قبیل پردازش عمیق اطلاعات محیطی و مهارت ردیابی تغییر همگام (covariation-detection)، به اندازه عادات شناختی (از قبیل تبیین رویدادها با مراججه به میدان) توسعه یابند. و نیز اگر معرفت‌شناسی ضمنی، برای شناخت خصوصیات موضوع و طبقه آن ارزش قائل باشد، می‌توان انتظار داشت عادات ادراکی (از قبیل تفکیک موضوع از میدان) و عادات شناختی (مثل تبیین رفتار موضوع بر حسب طبقات و قواعد حاکم بر آنها) توسعه یابند. البته همان طور که انتظار داریم معرفت‌شناسی ضمنی کاملاً دور از دسترس هشیاری شکل گرفته باشد، انتظار داریم عادات شناختی هم کاملاً ناهشیار و غیر ارادی به وجود آمده باشد.

از سازمان اجتماعی تا فرایندهای شناختی

سازمان اجتماعی می‌تواند بدون واسطه عقاید متافیزیکی، بر فرایندهای شناختی تأثیر بگذارد. به این ترتیب، منطق و دیالکتیک را می‌توان دو ابزار شناختی دانست که در معرض برخورد اجتماعی پرورش یافته‌اند. از مردمی که زندگی اجتماعی آنها بر هماهنگی استوار است، نمی‌توان انتظار داشت سنت مواجهه یا مباحثه در بین آنها گسترش یابد. بر عکس، وقتی در هدف‌های مورد نظرشان با تناقض رو به رو می‌شوند، ممکن است به سوی حل تناقض رهنمای شوند، آن را تعالی بخشنند، یا یک راه حل یینایینی برایش بیانند و خلاصه اینکه، به یک رویکرد دیالکتیکی متول

مهم است که غالباً در تشخیص دقیق رویدادهای قابل کنترل و غیرقابل کنترل در می‌مانند. لانگر (۱۹۷۵) خطای کنترل (control illusion) را این گونه تعریف کرده است: انتظار کسب موفقیت، بیش از آنچه واقعیت بیرونی تعیین می‌کند. خطای کنترل به راستی می‌تواند موجب بهبود برخی کنش‌های شناختی آمریکایی‌ها شود. برای مثال، مشخص شد که در مورد کارهای روزمره، شرکت کنندگان هنگامی که به غلط باور داشتند که می‌توانند سر و صدای بلند را که در فواصل معین شنیده‌اند کنترل کنند، عملکرد بهتری از خود بروز می‌دادند (گلاس و سینگر، ۱۹۷۳). در بعضی از تحقیقات میان فرهنگی، مشخص شده است که امکان ندارد آسیای شرقی‌ها مستعد این خطای باشند. یاماگوشی و همکاران (۱۹۹۷) نتیجه گرفتند که مردان آمریکایی وقتی فکر می‌کنند کنترل زیادی بر محیط دارند، نسبت به زنان آمریکایی و زنان و مردان ژاپنی خوش‌بین‌تر هستند.

تبیین و پیش‌بینی

این فرض عاقلانه به نظر می‌رسد که افراد، علیت را به رویدادهای مورد توجهشان نسبت می‌دهند. اگر غربی‌ها به موضوع توجه کنند، می‌توان انتظار داشت که علت را در موضوع جست‌وجو نمایند. اگر مردم شرق آسیا به میدان و روابط موضوع با میدان توجه داشته باشند، احتمالاً پیشتر مایل‌اند علت را به زمینه و موقعیت نسبت دهند. هر یک از این انتظارات، با مدارک و شواهد قابل توجهی حمایت می‌شوند.

نقش گرایش‌ها و زمینه‌ها در تبیین

پیش‌بینی و استناد علیٰ؛ یکی از ارزشمندترین یافته‌های روان‌شناسی اجتماعی - شناختی، سوگیری تضاظری (correspondence bias) (گلبرت و مالون، ۱۹۹۵) یا خطای بنیادی استناد (fundamental attributional error) (راس، ۱۹۷۷) است. خطای بنیادی استناد، به در نظر گرفتن رفتار به عنوان محصول گرایش‌های فردی و نادیده گرفتن تعیین کننده‌های موقعیتی مهم رفتار تعاملی دارد. اگر این مطلب واقعیت داشته باشد که مردم شرق آسیا پیشتر از آمریکایی‌های اروپایی تبار، به عوامل زمینه‌ای رهنمای شده‌اند، می‌توان انتظار داشت کمتر در معرض

و بیشتر معتقد باشند که قواعد نفوذ بر رفتار موضوع را می‌دانند، به قابل کنترل بودن موضوع بیش از آسیایی‌ها پاییند باشند. این ملاحظات واحد مضامین زیراست:

- الف) شرقی‌ها کلیات و غربی‌ها جزیيات را در نظر می‌گیرند.
- ب) شرقی‌ها به روابط عناصر درونی میدان راحت‌تر پی می‌برند.
- ج) برای شرقی‌ها تشخیص موضوعی که تحت پوشش میدان قرار دارد، دشوارتر است.
- د) ادراک و رفتار غربی‌ها، بیشتر تحت تأثیر اعتقاد آنها به کنترل داشتن بر موضوع یا محیط است.

توجه به میدان

MASODA و نیزبت (۲۰۰۱)، مناظری واقعی از ماهی‌ها و دیگر آبزیان را به ژاپنی‌ها و آمریکایی‌ها نشان دادند و از آنها خواستند آنچه را می‌بینند گزارش کنند. اولین جمله آمریکایی‌ها غالباً به موضوع (ماهی) اشاره داشت (مثلًاً ماهی قزل آلا به طرف راست شنا می‌کند)، در حالی که اولین جمله ژاپنی‌ها عمدتاً به زمینه‌ای که عناصر در آن قرار داشتند مربوط می‌شد (دریاچه یا یک تالاب). با اینکه آمریکایی‌ها و ژاپنی‌ها به اندازه هم دریاره ماهی مورد نظر (اصلی) شرح دادند، ژاپنی‌ها حدود ۷۰ درصد بیشتر از آمریکایی‌ها، درباره پس زمینه مناظر جمله ساختند. علاوه بر این، ژاپنی‌ها حدوداً دو برابر آمریکایی‌ها از جملاتی استفاده کردند که به نوعی، روابط در گیر با جنبه‌های بی جان را مد نظر داشت (ماهی بزرگ خود را پشت جلبک‌های خاکستری پنهان ساخت). بعد از آن، در یک بازشناسی دیگر که همان ماهی را با یک پس زمینه غلط نشان می‌داد، عملکرد ژاپنی‌ها آسیب دید. این نشان می‌دهد که ادراک موضوع به زمینه‌ای که در آن ظاهر شده، محدود گردیده است (چالقونت و جانون، ۱۹۹۶). در مقابل، بازشناسی موضوع به وسیله آمریکایی‌ها، تحت تأثیر پس زمینه اشتباه قرار نگرفت. نتیجه مشابهی را نیز هدن و همکارانش به دست آوردند (هدن و همکاران، ۲۰۰۰؛ پارک و همکاران ۱۹۹۹).

خطای کنترل

به نظر می‌رسد، اگر آمریکایی‌ها به این معتقد باشند که می‌توانند وقایع را کنترل کنند، ممکن است توجه بیشتری نیز به رویدادها معطوف نمایند. به علاوه، کنترل کردن برای آنها آن قدر

اهالی مشرق زمین بیشتر باشد. این نظریه‌ها در چند آزمایش (چوی و نیزت، ۱۹۹۸؛ چوی، ۲۰۰۰) بررسی و تأیید گردیدند.

خطای بنیادی استاد قرار بگیرند.

پس‌بینی و پیش‌بینی کل گرو

تأثیر جایگزین‌های احتمالی بر تعجب افراد از نتیجه در یک مطالعه تکمیلی که چوی و نیزت (در دست چاپ) انجام دادند، مشخص شد شرقی‌ها به اندازه آمریکایی‌ها، از نتایج غیر قابل انتظار تعجب نمی‌کنند. اگر غربی‌ها از پیش با نظریه‌ای که انتظار حصول یک نتیجه علمی را در آنان تقویت می‌کند آشنا باشند، ما انتظار داریم برای تحقق آن نتیجه (در مقایسه با زمانی که نظریه، انتظار حصول نتیجه مخالف را افزایش می‌دهد)، احتمال بیشتری قابل شوند. از طرف دیگر، اگر کره‌ای‌ها به این فکر عادت کرده باشند که نتایج را بدیهی بشمارند، نمی‌توان انتظار داشت، وقتی از دو نظریه متضاد آگاهند، در مقایسه با زمانی که فقط با یک نظریه پیش‌بینی کننده آشنا هستند، از عدم تحقق نتیجه مورد نظر خود زیاد تعجب کنند و این همان چیزی است که به دست آمده است. به این ترتیب، ما معتقدیم زمینه‌های شناختی یکسانی که آسیایی‌ها را برای خطای بنیادی استاد کمتر مهیا می‌سازد، آنها را در دام سوگیری در تفسیر پس از وقوع گرفتار نماید و ممکن است موجب کاهش کنجدکاوی شناختی آنها شود.

روابط و مشابهت‌ها در برابر قواعد و طبقات

اگر غربی‌ها علت را در وهله اول به موضوع نسبت می‌دهند، به نظر می‌رسد بز اساس قواعدی که می‌پنداشند بر رفتار موضوع حاکم است، عمل نمایند. در عوض، قوانین تا آن حدی که در مورد تعداد بسیار زیاد و نوع خاصی از موضوعات (یعنی یک طبقه‌بندی) کارایی دارند، ارزشمند هستند. بنابراین به نظر می‌رسد برای غربی‌ها، قواعد و طبقات، اساس سازماندهی رویدادها باشد. در مقابل، اگر شرقی‌ها علت رویدادها را در وهله اول به میدان (یعنی به روابط و قایع درون میدان با یکدیگر) نسبت دهند، ممکن است برای آنها میدان اساس سازماندهی باشد. شواهد قابل توجهی این انتظارات را تأیید می‌کند.

روابط در برابر طبقات به عنوان مبنای گروه بندی
چبو (۱۹۷۲) در جریان یک پژوهش، تصاویری شامل انسان، وسیله

در تبیین رویدادها، توجه به میدان این مزیت را دارد که شرایط را برای اجتناب از خطای بنیادی استاد هموار می‌سازد. اما در عین حال، توجه به دامنه وسیعی از عوامل می‌تواند به این معنی باشد که هر واقعه‌ای به راحتی (و شاید هم بیش از حد راحت) تبیین شود. اگر در تبیین وقایع به دسته‌ای از عوامل توجه شود و اگر اندیشه‌های متافیزیکی ساده انگارانه و معرفت‌شناسی ضمنی تأیید کنند که در شکل گیری یک نتیجه معین غالباً چندین عامل مرتبط با هم مؤثرند، هر نتیجه‌ای که به دست آید قابل توجیه و حتی بدیهی به نظر می‌رسد. در پژوهشی، چوی و همکارانش (چوی و همکاران، ۲۰۰۰) به این نتیجه دست یافتند که کره‌ای‌ها در تفسیر یک واقعه، تعداد زیادی از عوامل را بالقوه دخیل می‌دانند. در این تحقیق، برای آمریکایی‌های اروپایی تبار و آسیایی تبار و کره‌ای‌ها یک معنای پلیسی طرح و در آن به حقایقی اشاره شد. از شرکت کنندگان خواسته شد تا حقایقی را که برای حل معنا نامربوط می‌دانند، مشخص نمایند. کره‌ای‌ها در مقایسه با آمریکایی‌های اروپایی تبار، حقایق بسیار کمی را نامربوط دانستند و آمریکایی‌های آسیایی تبار در میانه دو گروه قرار گرفتند.

گروایش به تفسیر پس از وقوع (hindsight bias)
امتیاز قاعده‌گرایی غربی‌ها (که شاید ساده انگارانه باشد) این است که شگفت‌زدگی در آن شایع است. ارائه تبیین بعد از وقوع (post hoc explanation) ممکن است دشوار باشد و کنجدکاوی برانگیزاندۀ خواهد شد. در عین حال، این کنجدکاوی برانگیزاندۀ جست‌وجوی مدل‌های جدید و احتمالاً بهتر، برای تبیین وقایع خواهد بود. در مقابل، اگر نظریه‌های شرقی درباره دنیا کمتر روی موضوع مشخصی متمرکز باشد و دامنه وسیعی از عوامل را بالقوه با هر پامدی مرتبط بداند، تشخیص اینکه نمی‌توان نتیجه معنی را پیش‌بینی نمود، ممکن است سخت‌تر باشد. بنابراین سوگیری در تفسیر پس از وقوع یا به قول فیش هاف (۱۹۷۰)، گروایش به قابل قبول دانستن هر نتیجه‌ای که به دست می‌آید، ممکن است یعنی

یادگیری طبقه‌بندی

اگر برای آسیای شرقی‌ها استفاده از قواعد صریح، برای نسبت دادن ویژگی‌ها به موضوعات و نسبت دادن موضوعات به طبقات نسبتاً ناممکن باشد، پس یادگیری طبقه‌بندی موضوعات با استفاده از نظامهای قاعده‌مند دشوارتر است. بررسی‌های نورنزایسان و همکاران (۲۰۰۰) به این مسئله اختصاص دارد. آنها مطابق الگوی آلن و بروکس، برای شرکت کنندگان آسیای شرقی و امریکایی‌های اروپایی تار و آسیایی تار تصاویری از حیوانات کارتوونی را در صفحه نمایش کامپیوتر، به نمایش گذاشتند و به آنها گفتند بعضی از حیوانات به سیاره زهره و بعضی دیگر به سیاره زحل تعلق دارند. در قالب طبقه‌بندی نمونه‌ای (مصدقاقی)، از آنها خواسته شد به حیوانات نگاه کنند و با گرفتن بازخورد از پاسخ‌های خود، طبقه‌ای را که حیوان به آن تعلق دارد، حدس بزنند. گروه دیگری از شرکت کنندگان در یک موقعیت قاعده‌ای قرار گرفتند و یک روش طبقه‌بندی قاعده مبنای را یاد گرفتند. به این افراد گفته شد با توجه به پنج خصوصیت (مانند دم فردار، شاخک‌های بشقابی و...). اگر حیوانی سه ویژگی از پنج ویژگی را داشته باشد، اهل زهره و در غیر این صورت زحلی است.

در طبقه‌بندی نمونه‌ای از نظر میزان خطای سرعت پاسخگویی، عملکرد آسیایی‌ها و امریکایی‌ها به یک اندازه خوب بود. اما در موقعیت قاعده‌ای، شرکت کنندگان آسیای شرقی از امریکایی‌ها کنترل بودند. وقتی در شرایط قاعده‌ای، حیوانی را به شرکت کنندگان نشان دادند که با ملاک قاعده صوری، مناسب یک طبقه معین بود، ولی به یک حیوان در طبقه دیگر شیوه بود (و به این ترتیب، طبقه‌بندی مبتنی بر حافظه در تقابل با طبقه‌بندی مبتنی بر قاعده قرار گرفت)، آسیایی‌ها بیشتر از امریکایی‌ها مرتکب خطای طبقه‌بندی شدند. وقتی حیوان آزمایشی، بیشتر شبیه نمونه‌ای از طبقه دیگر بود (که بر حسب قواعد صوری به عضویت آن طبقه در آمد است)، آنها کمتر دچار خطای شدند و بر این اساس، هم تعیین مبتنی بر قاعده و هم تعیین مبتنی بر مصدقاقی، به پاسخ درست متنه شد. عملکرد آمریکایی‌های آسیایی تار از نظر سرعت و دقت تقریباً مشابه عملکرد آمریکایی‌های اروپایی تار بود.

نقليه، ميلمان، ايزار يا انواع غذا را به صورت گروه‌های سه‌تايی به کودکان چيني و آمريکايي نشان داد و از آنها خواست دو تصوير مشابه يا جور را از بين سه تصوير انتخاب کنند و دليل انتخابشان را نيز بگويند؛ نتيجه اينکه سبك اصلی بوجه‌های چينی زمينه‌ای - ارتباطی بود. به طور مثال، وقتی تصوير يك مرد و يك زن و يك کودک به آنها نشان داده شد، بيشتر آنها تصوير زن و کودک را در يك گروه قرار دادند و توضیحشان نيز اين بود که مادر از بجهه‌ها مراقبت می‌کند. در حالی که کودکان آمريکايي، غالباً تصاویر را بر اساس عضويت در يك طبقه يا خصوصيات ظاهری مشترک گروه‌بندی کردند. برای نمونه، گروه‌بندی زن و مرد با اين توضیح که آنها هر دو بزرگسال هستند.

طبقات و استقرار

در نظریه استباط استقرایی طبقات که اشرسون و همکاران (۱۹۹۰) مطرح کردند، گرایش افراد به تعیین دادن گتشی است که بر اساس آن، طبقات اول پاين ترين سطح طبقه را می‌پوشاند. به اين ترتیب وقتی به افراد گفته می‌شود که شيرها و زرافه‌ها يك ویژگی خاص دارند، در مقایسه با زمانی که گفته می‌شود شيرها و بيرها يك ویژگی خاص دارند، تعامل بيشتری در افراد به وجود می‌آيد که استباط کنند خرگوش‌ها هم اين خصوصیت را دارند؛ چون شيرها و زرافه‌ها نسبت به شيرها و بيرها پوشش بيشتری به طبقه پستانداران می‌بخشند. در پژوهشی که چوی و همکاران (۱۹۹۷) کردند، کره‌ای‌ها نسبت به آمریکایی‌ها در استباط‌های استقرایی خود، از طبقات کمتری استفاده کردند. برای مثال، نسبت به آمریکایی‌ها کمتر تحت تاثير پوشش طبقه قرار گرفتند (مگر اينکه آن طبقه به طريقي بر جسته باشد). با دستکاري شرایط پژوهش، به جاي نام بردن موضوعات يك طبقه، از طبقه اصلی استفاده شد (مثلًا شرکت کنندگان در استباط خود به جاي خرگوش‌ها از پستانداران استفاده کردند). اين تغيير در پژوهش، بر استباط آمریکایی‌ها تأثيری نگذاشت، ولی ميزان توجه و امكانات کره‌ای‌ها به طبقه افزایش داد. به اين ترتيب کاملاً روشن است که برای کره‌ای‌ها کمتر اتفاق می‌افتد که طبقه خود به خود بر جسته شود، از اين رو برای هدایت تعیین پذيری‌ها، طبقات کمتر سودمند هستند.

ساده ستر گاهی محصول تر و آنستی تر است، اما دیالکتیک ساده معمولاً با تعالی بخشیدن، تصدیق کردن و حتی اصرار بر تناقض میان احکام، بیشتر سروکار دارد (هاف، ۱۹۹۳؛ لیو، ۱۹۷۴؛ لوید، ۱۹۹۰؛ نیدهام، ۱۹۶۲؛ زانگ و چن، ۱۹۹۱؛ زو، ۱۹۹۰). پنگ و نیزبت (۱۹۹۹) رویکرد دیالکتیکی را با سه اصل مشخص کردند:

- (الف) اصل تغییر (Principle of change): واقعیت یک فرایند ایستا نیست، بلکه پویا و تغیرپذیر است. هیچ چیزی مجبور نیست شیوه خودش باشد. واقعیت طبیعتی سیال دارد.
- (ب) اصل تناقض (Principle of contradiction): تا حدودی به این دلیل که تغییر دائمی است، تناقض نیز اجتناب ناپذیر است. پس کنه و نو، خوب و بد در یک موضوع یا رویداد واحد وجود دارند و در واقع وجودشان به یکدیگر وابسته است.

(ج) اصل بستگی یا کلیت (Principle of relationship or holism): به دلیل تغییر دائمی و تناقض، هیچ چیز در زندگی انسان و طبیعت جدا و مستقل نیست و در عوض همه چیز به هم مربوط است. این نشان می‌دهد هرگونه تلاش برای تفکیک عناصر یک کل، گمراه کننده خواهد بود. البته این اصول تماماً با معرفت‌شناسی غربی از نوع تخصصی یسا غیرتخصصی آن یگانه نیست. در واقع، روان‌شناسان رشد در غرب (بالتر، استاویدینگر، ۱۹۹۳؛ باچز، ۱۹۸۴، ۱۹۸۰؛ ریگل، ۱۹۷۳) استدلال کرده‌اند که غربی‌ها این اصول «فراصوری» را در سینین نوجوانی و جوانی کم و ییش به اندازه هم یاد می‌گیرند و نیز می‌آموزند که خردمندی، توانایی تلفیق استفاده از عملیات صوری و رویکرد دیالکتیکی و کل گراتر در برخورد با مسائل است. اما بررسی‌های مانشان می‌دهند که انتکای غربی‌ها به اصول دیالکتیک، ضعیف‌تر از شرقی‌هاست و آنها به اصول بنیادی منطق صوری، به خصوص اصل عدم تناقض، ییشتر متکی‌اند.

قضاؤت درباره گزاره‌های متناقض

یکی از قوی‌ترین مضامین این ذهنیت که غربی‌ها به تحلیل منطقی مسائل پاییند هستند این است که وقتی با گزاره‌های به ظاهر

منطق صوری در برابر دانش

براساس یک سنت قدیمی غربی (از عهد یونان باستان تا قرون وسطی و نظریه پردازان منطق گزاره‌ای اواخر قرن ۱۹ و اوایل قرن ۲۰)، ساختار یک قضیه جدا از محتوای آن تحلیل می‌شود و صرفاً با مبنای قرار دادن گزاره‌های انتزاعی استدلال صورت می‌گیرد. یک چنین سنتی هرگز در شرق متداول نبوده است و صراحتاً تفکیک ساختار از محتوا تقبیح و در ارزیابی قضایا بر تجربه حسی و باورپذیر بودن آنها تأکید شده است. مطالعات متعدد نشان می‌دهد که مردم آسیای شرقی برای استدلال کردن (دست کم وقایی منطق و تجربه در تعارض با هم قرار دارند)، کمتر به منطق صوری و بیشتر از آمریکایی‌ها به دانش تجربی متکی‌اند.

دانش در برابر منطق

در یک بررسی دیگر نورنزايان و همکاران (۲۰۰۰)، به شرکت کنندگان در آزمایش، چند استدلال قیاسی ارائه شد که برخی از آنها به لحاظ منطقی درست و برخی دیگر نادرست بودند. برخی از نظر محتوا امکان‌پذیر و برخی دیگر امکان‌نایاب یا بعید به نظر می‌رسید. ضمناً بعضی از قضایا نیز انتزاعی و بدون محتوا بودند. به دانشجویان کره‌ای و آمریکایی آموزش داده شد که اعتبار هر قضیه را از لحاظ منطقی مشخص و تعیین نمایند که آیا در هر قضیه، مؤخره از مقدمه پیروی کرده است یا خیر؟ نتایج نشان داد که وقتی ساختار منطقی با عقاید روزمره زندگی در تضاد است، دانشجویان آمریکایی (در مقایسه با کره‌ای‌ها) در کنار گذاشتن باور تجربی به نفع منطق، مصمم‌تر هستند.

دیالکتیک در برابر اصل عدم تناقض

پنگ و نیزبت (پنگ، ۱۹۹۷؛ پنگ و نیزبت، ۱۹۹۹) معتقدند که آسیای شرقی‌ها آن طور که غربی‌ها از تناقض روی گردانند، خود را ملزم به اجتناب از تناقض نمی‌دانند.

مطابق نظرات بسیاری از فلاسفه شرق و غرب (لیر، ۱۹۷۴؛ نیدهام، ۱۹۶۲، ۱۹۷۸؛ زانگ و چن، ۱۹۹۱)، پنگ و نیزبت اظهار داشتند در فلسفه شرق سنتی وجود دارد که عمیقاً با منطق صوری مغایر است و آن رویکرد دیالکتیکی است. دیالکتیک ساده با دیالکتیک هگل و مارکس مشابهت‌هایی دارد، زیرا در دیالکتیک

مختلف تشکیل یافته است (باری و همکاران ۱۹۵۹؛ بری، ۱۹۷۶؛ کرامر، ۱۹۹۳؛ ناکامورا، ۱۹۸۶، ۱۹۶۴؛ نیدهام و همکاران ۱۹۵۳؛ ویتنگ و ویتنگ، ۱۹۷۵؛ ویتکین و بری، ۱۹۷۵).

تمدن چین باستان بر نظام کشاورزی استوار بود و همین امر ایجاد می‌کرد مردم با همسایگان خود همکاری نزدیکی داشته باشند و این همکاری برای انجام مؤثر فعالیت‌های اقتصادی ضروری بود؛ به خصوص اینکه در شمال چین کشت و کار برنج متداول بود. در چین باستان به عنوان یک کشور بسیار پهناور و پیچیده سلسله مراتبی (پادشاه، فرمانروا و نظام دیوانسالار)، عوامل نظارتی همیشه در زندگی هر فرد چینی حاضر بودند. بنابراین هماهنگی و نظم اجتماعی در جامعه چینی نقش محوری داشت. علمای اجتماعی بعد از مارکس، اظهار داشتند که مناسبات اقتصادی و اجتماعی این چین، به طور عام، به جهت گیری‌های اجتماعی «جمع گررا» یا «وابسته» مربوط می‌گردد که از جهت گیری‌های اجتماعی «فردی» یا «مستقل» که ویژگی جوامع مبتنی بر شکار، ماهیگیری، دادوستد یا تجارت نوین است، متمایزند.

برخلاف دیگر تمدن‌های بزرگ دنیاً باستان، اقتصاد یونان کاملاً به کشاورزی متکی نبود. شرایط یوم شناختی یونان با دیگر عوامل علیه توسعه زراعت همدست شده بودند، زیرا یونان عمدتاً از کوهستان‌هایی تشکیل یافته بود که به دریا ختم می‌شدند. این محیط زیست بیشتر مناسب دامداری و ماهیگیری بود تا کشاورزی گسترد. به این ترتیب، احساس عاملیت شخصی یونانیان می‌توانست ناشی از آزادی اصلی باشد که آنها در جامعه‌ای به لحاظ اجتماعی کمتر پیچیده، تجربه کرده بودند.

از نظر سیاسی شهرهای یونان به صورت غیر متمرکز اداره می‌شد و در مقایسه با شهرهای چینی، مردم آزادی عمل بیشتری داشتند. یونانی‌هایی که می‌خواستند یک شهر را به قصد شهر دیگر ترک کنند، آزاد بودند. دریا راه‌گزین مخالفان را فراهم ساخته بود. علاوه بر این، یونان چهار راه بین‌المللی تجارت محسوب می‌شد. بنابراین اجراءً کنجکاوی و مباحثه‌گری آنان به میزان زیادی تحریک می‌شد و ساختار قدرت حکومتی نیز چنان ضعیف بود که نمی‌توانست از یان آزادانه عقاید جلوگیری کند. در واقع

متناقض رو به رو می‌شوند، باید برای کنار گذاشتن یکی به نفع دیگری آمده باشند. از طرف دیگر شرقی‌ها که مقدم به اصل راه حل میانه هستند، باید بتوانند هر دو گزاره را پذیرند و برای هر یک محسنه بیابند.

شواهد قابل ملاحظه‌ای وجود دارد که تأثیر می‌کند شرقی‌ها به شیوه غربی‌ها با تناقض رو به رو نمی‌شوند. آنها راه حل‌های بینایی و استدلال‌های کل گرا را بیشتر ترجیح می‌دهند و به تصدیق استدلال‌های به ظاهر ضد و نقیض، تمايل بیشتری از خود نشان می‌دهند و افکارشان را در معرض نفوذ هر استدلال (هر چند ضعیف) قرار می‌دهند. در نهایت وقتی از آنها خواسته می‌شود برای انتخاب‌های خود دلیل بیاورند، به نظر می‌رسد به جای استاد کردن به یک اصل مسلم، نوعی مصالحه یا راه حل میانه را پیش می‌گیرند. باید خاطر نشان کرد پاییندی آمریکایی‌ها به اصل عدم تناقض، اصولاً تضمین کننده صدیقت آنها بسا استباطه‌های تردیدآمیز نیست. بر عکس، بعضی اوقات همین پاییندی (در شرایطی که انتظار می‌رود کمتر دچار افراط شوند) می‌تواند باعث قضاوت‌های افراطی تر آنها شود. این تمايل به قضاوت‌های افراطی، در اعتراض‌هایی که غالباً فلاسفه و نقادان اجتماعی به منطق گرایی بیش از حد غرب کردند، نمایان است (کورزنیسکی، ۱۹۳۳؛ لین، ۱۹۳۶؛ لیو، ۱۹۷۴؛ ناگاشیما، ۱۹۷۳؛ سانول، ۱۹۹۲).

پیدایش و استمرار نظامهای فکری

عامل تفاوت‌های شرق و غرب در عهد باستان چیست؟ و چه عاملی موجب تداوم آنها تا به امروز شده است؟ آنها موضوعات قابل تأملی هستند و البته پاسخ‌های مابه ملاحظات مختصری محدود می‌شود، به خصوص پاسخ به سوال اول که یک سوال تاریخی است.

خاستگاه نظامهای شناختی - اجتماعی

شاید تفسیر ما از تفاوت‌های شناختی، مادی گرایانه به نظر بررسد، ولی به لحاظ مبدئی که برای این تفاوت‌ها قائل هستیم، یک تفسیر اجتماعی است و از برآهین دانش پژوهان در رشته‌های علمی

برای بازی «گو» که به دیالکتیک معروف شده این است: رقابت بین سیاه و سفید مبادله‌ای حساب شده است.... که طمع و زیاده‌خواهی در آن مصلحت نیست (ایکسیا، ۱۹۹۷).

استدلال، مباحثه و سخنوری

- زندگی روزمره آسیای شرقی‌ها در تلاش برای حفظ هماهنگی سپری می‌شود. اوبوروشی (Ohbushi) و تاکاهاشی (۱۹۹۴) از تجار آمریکایی و ژاپنی سوال کردند وقتی با مدیران زیر دست خود اختلاف نظر پیدا می‌کنند، چه رفتاری در پیش می‌گیرند. بررسی پاسخ‌ها نشان داد آمریکایی‌ها دو برابر بیش از ژاپنی‌ها اجتناب از موقعیت تعارضی را به عنوان نحوه برخورد با اختلاف نظر مطرح کردند و در مقابل ژاپنی‌ها، سه برابر بیش از آمریکایی‌ها تلاش برای مقاعده‌سازی را برگزیدند.
- مردمان غربی اغلب از اینکه دانشجویان آسیایی در بحث‌های کلاسی شرکت نمی‌کنند و در نوشته‌های خود و متنون نوشتاری، ارائه اصول و پیش‌فرض‌ها، مأخذ، فرضیه‌ها، شواهد، استدلال‌ها و نتیجه‌گیری را رعایت نمی‌کنند، گله‌مند هستند. نه فرهنگ و نه تجارب تربیتی، آنها را برای اشکال رایج سخنوری که در غرب عادی به نظر می‌رسد، آماده نکرده است (نگاه کنید به توثید و لمان، ۲۰۰۰).

قانون و قراردادها

- با اینکه در چین باستان نظام قانون پیچیده‌ای وجود داشت، ولی به طور کلی مانند قوانین غربی مدون نبودند (لوگان، ۱۹۸۶). در حال حاضر، دادگاه‌های مدنی در شرق نسبتاً کمیاب هستند و مردم ترجیح می‌دهند اختلافات خود را با استفاده از یک مورد خاص و یا از طریق وساطت یک نفر (به صورت کدخدامنشی) حل کنند (لیگ و موریس، در دست چاپ).
- شرقی‌ها و غربی‌ها اساساً در فهم ماهیت قراردادها با هم تفاوت دارند. در غرب یک قرارداد غیرقابل تغییر است، حال آنکه در شرق یک قرارداد متناسب با شرایط همیشه قابل چانه‌زنی است (هامپدن - ترنر و ترمپنارز، ۱۹۹۳). این

برای مردم آتن و دولت شهرهای دیگر یونان، مباحثه‌گری بخش جدایی ناپذیر نظام سیاسی بود.

بعضی از تحقیقات ویت کین و همکارانش این باور را تقویت می‌کند که هر قدر شبکه‌های اجتماعی مستحکم‌تر باشند، جهت‌گیری افراد نسبت به دنیا کل گرater است. بری (۱۹۶۷، ۱۹۷۶) و ویت کین و بری (۱۹۷۵) نشان دادند که در تعدادی از جوامع، کشاورزان بیشتر از شکارچیان و دامداران و صنعتگران به میدان (field) وابسته‌اند.

تعادل در نظام‌های اجتماعی - شناختی

تفاوت‌های موجود در شیوه تفکر مردم نه تنها حالت ایستاده، بلکه به اعتقاد ما نظام‌های فکری با شیوه‌های زندگی اجتماعی که آنها را احاطه نموده‌اند، رابطه تعادلی دارند. در اینجا راههایی نشان داده می‌شود که بر اساس آنها، شیوه‌های زندگی اجتماعی و فایده‌های شناختی یکدیگر را یا تأیید می‌کنند یا می‌پرورانند (هونگ و همکاران، ۲۰۰۰).

شیوه‌های تحلیل گرا در برابر شیوه‌های کل گرا

- غرب در قرن هجدهم، «بیش ساخته نگری» (modularity) را معرفی نمود و با سرعتی بیش از پیش آن را تداوم بخشد. پیش ساخته نگری به معنی طراحی و ساخت یک شکل، چزء نگر و تعویض پذیر محصولات است (شور، ۱۹۹۶). از شروع به کار کلبه‌های روستایی تولید کننده پارچه در انگلستان، تا خط تولید هنری فورد در رستوران‌های زنجیره‌ای، غرب و به خصوص آمریکا، مبتکر و مشتری اصلی پیش ساخته نگری و محصولات آن است.

- همگانی ترین بازی فکری در شرق «گو» (Go) و در غرب، «شطرنج» است. ایکسیا (۱۹۹۷) و کمپل (۱۹۸۳) «گو» را پیچیده‌تر و کل گرater از شطرنج و شطرنج را مشخصاً یک بازی تحلیلی معرفی کردند. ابعاد صفحه بازی «گو»، ۱۹×۱۹ و ابعاد صفحه بازی شطرنج ۸×۸ است. مهره‌های بازی «گو» نسبت به مهره‌های شطرنج که قواعد حرکتی ثابتی دارند، از تنوع حرکتی بیشتری برخوردارند. در نتیجه پیش‌بینی حرکات در بازی «گو» دشوارتر است. یک راهبرد مناسب

وجود دارد برای اینکه پذیریم شیوه‌های رفتار اجتماعی و شناختی یکدیگر را متعادل می‌سازند. علت اینکه شیوه‌های شناختی توансه‌اند به خوبی دوام بیاورند این است که در دل نظامهای اعتقادی و شیوه‌های رفتار اجتماعی بزرگتر جای گرفته‌اند.

مضامین روان‌شناختی

جهان شمولی (universality)

تصور جهان شمول بودن فرایندهای شناختی، ریشه در سنت روان‌شناسی دارد. ما بر این باوریم که نتایج مورد بحث به این احتمال دامن می‌زنند که تعداد قابل ملاحظه‌ای از فرایندهای شناختی پایه، تغییرپذیرند. هنگامی که روان‌شناسان پیرامون طبقه‌بندی، استباط استقرایی، استدلال منطقی و فرایندهای استادی آزمایش می‌کنند، معمولاً تصور نمی‌کنند که نتایج به دست آمده تنها در مورد افرادی صادق است که در محیطی با فرهنگ اروپایی رشد یافته‌اند. البته آنها هرگونه تفاوت پارامتری را در نظر می‌گیرند، اما اگر تفاوت‌های پارامتری بین گروه‌ها سه به یک و یا بیشتر باشد، مسئله جهان شمولی آن قابل تعمق خواهد بود. اگر بگوییم تفاوت‌های کمی بین جمعیت‌های مختلف هر ادعایی در مورد جهان شمول بودن را زیر سوال می‌برد، ابدأ مبالغه نکرده‌ایم، مگر اینکه دلیلی برای این باور وجود داشته باشد که روش‌های آزمایشی در بین گروه‌ها قابل قیاس نیستند.

ثبات محتوای شناختی

شگفت اینکه مدارک ما حاکی از آن است که بعضی از فرایندهای شناختی به شدت تحت تأثیر مسائل فرهنگی هستند، ولی دیگر محققان مدارکی ارائه داده‌اند که نشان می‌دهد محتوای شناختی چندان هم تحت تأثیر مسائل فرهنگی نیست.

بنابراین به نظر می‌رسد این تصور که محتوای شناختی، اکتسابی و بی‌اندازه قابل تغییر است و اینکه فرایندهای شناختی جهان شمول و به لحاظ زیستی ثابت‌اند، هر دو ممکن است کاملاً نادرست باشند. بعضی از محتواهای مهم ممکن است جهان شمول باشد و بخشی از ظرفیت‌های ما که جنبه زیستی دارند و بعضی از فرایندهای مهم ممکن است قابل تغییر باشند. ادامه حیات روی

اختلاف نظر فاحش، به کشمکش و دل‌آزدگی مذاکره کنندگان شرقی و غربی انجامیده است.

دین

- ادیان آسیای شرقی طبیعتی به هم بافته و در هم مداخل دارند. این جوامع و افراد، بی‌درنگ جنبه‌هایی از ادبیان مختلف را به جهان‌بینی خود الحاق می‌کنند. در مقابل، مسیحیان بر ناب بودن و اصیل بودن آیین و تعالیم دینی خود اصرار می‌ورزند. این ویژگی در غرب گاهی به جنگ‌های مذهبی منجر گردیده، ولی در آسیای شرقی این اتفاقات کمیاب بوده است.

زبان و نوشتار

شاید فراغیرترین و مهم‌ترین شیوه‌های رفتار اجتماعی که در تأیید تفاوت‌های شناختی نقش بازی می‌کنند، الگوهای زبانی و نوشتاری باشند. در واقع، برخی محققان به ویژه لوگان (۱۹۸۶) تلاش کرده‌اند مواردی را مطرح کنند که نشان می‌دهد، بیشتر تفاوت‌های شناختی مورد بحث، در وهله اول، وام‌دار تفاوت نظامهای زبانی و نوشتاری است.

- مبنای نظام نوشتاری در زبان چینی و دیگر زبان‌های آسیای شرقی، اساساً تصویر نگاری است. می‌توان ادعا کرد الفبای عربی که بیشتر جزء گرا و تحلیلی است، یک وسیله طبیعی برای طبقه‌بندی هم هست و به عنوان الگویی در خدمت قانون‌گذاری، طبقه‌بندی علمی، ایزارهای اندازه‌گیری و مقیاس‌های استاندارد شده به کار می‌رود. (لوگان، ص ۵۵).

- زبان‌های آسیای شرقی از هر نظر مبتنی بر بافت و متن هستند؛ چون هر کلمه معنای متعددی دارد و باید آن را در متن جمله فهمید. به دلیل طبیعت نحوی زبان‌های چینی - تبتی، متن در فهم جملات نقش بزرگی دارد (فریمن و هابرمن، ۱۹۹۶). در مقابل، هیث (۱۹۸۲) نشان داد فرایند اجتماعی شدن زبان در کودکان طبقه متوسط آمریکا، به مرور، زبان را از متن جدا می‌سازد. والدین تلاش می‌کنند کودکانشان کلمات را مستقل از بافت کلام و سخنان را جدا از بافت موقعیت در ک کنند. بنابراین دلایل خوبی

شرقی‌ها و غربی‌ها نشان می‌دهد که آنها ممکن است در بعضی مواقع اصلاً محرک مورد نظر را نبینند، حتی زمانی که سرشان بی‌تحرک در فاصله ثابتی به دور از صفحه کامپیوتر قرار گرفته است.

روش دیگری که می‌تواند موجب تفاوت فرایندهای شناختی در بین فرهنگ‌های مختلف شود، این است که فرهنگ‌ها بتوانند ابزارهای شناختی مرکبی بسازند که خارج از جعبه ابزار جهانی باشد و به قول دنت (۱۹۹۰)، مهندسی شناختی بفرنجی به وجود خواهد آمد که در آن جرثقیل، جرثقیل می‌سازد. امروزه قوانین آماری، روش شناختی و قوانین صرفه‌جویی نمونه‌های از این جرثقیل‌های جرثقیل‌ساز هستند که ما در اختیار داریم. این قوانین که در غرب بر مبنای مشاهده تجربی قانونمند، ریاضیات و منطق صوری به وجود آمده‌اند، تا قبل از قرن ۱۷ نظری نداشت. در حال حاضر، اعضای جامعه غربی در فهم و استفاده از این قوانین بسیار تفاوت دارند که می‌توان نکات مشابهی را پیرامون تبدیل عقاید باستانی چینی در مورد ین و ینگ به عقاید دیالکتیکی پیچیده‌تر در زمینه تغییر، تعدیل، نسیت و لزوم نقطه نظرات متعدد، مطرح ساخت. عقاید روان‌شناسی ما شباهت بسیاری به عقاید ویگوتسکی (Vygotsky) دارد (وایفسکی، ۱۹۷۸، ۱۹۸۷؛ کول، ۱۹۹۰؛ هاچیز، ۱۹۹۵؛ لاو، ۱۹۸۸؛ لوریا، ۱۹۳۱؛ روگف، ۱۹۹۰).

او اصرار داشت تفکر زمانی شکل می‌گیرد که شرایط یک مشکل واقعی به انضمام پیش فرض‌های فرهنگی مربوط به آن فراهم باشد. این دیدگاه که اخیراً به نظریه شناخت موقعیتی (situated cognition) معروف شده، از نظر رسنیک (Resnick) نوعی پیش فرض است که بر اساس آن ابزار تفکر در برگیرنده تاریخ عقلانی یک فرهنگ است ابزارها نظریه‌هایی را در بر دارند و استفاده کنندگان، این نظریه‌ها را به هنگام استفاده، هر چند نا‌آگاهانه، می‌پذیرند (رسنیک، ۱۹۹۴). امیدواریم توانسته باشیم خواننده را مقناع‌کنیم که فرایندهای شناختی به وجود آمده در شرایط خاص آن قدر هم که عموماً فرض می‌شود جهان شمول، جدا از محتوا و یا مستقل از ویژگی‌های خاص تفکر که یک گروه را از گروه دیگر متمایز می‌سازد، نیستند.

سیارهایی که دارای ست‌های بسیار متفاوت اجتماعی عقلانی است، فرصت مناسبی برای مطالعه ثبات یا تغییرپذیری محتوا و فرایند به وجود می‌آورد.

جدایی فرایند از محتوا
متفاوت بودن فرایندهای بنیادی در فرهنگ‌های مختلف، هم افراطی است و هم نیست. بحث ما این است که متأفیزیک، معرفت‌شناسی و فرایندهای شناختی در جهت تقویت نظامهای فکری و وابسته کردن آنها به خود عمل می‌کنند. بدین ترتیب که یک محرک در موقعیت خاص، فرایندهای کاملاً مختلفی را در فرهنگ‌های گوناگون به وجود می‌آورد و بنابراین امکان تفکیک قطعی بین فرایند و محتوا شناختی وجود ندارد.
از این رو بدون اینکه ادعا کنیم شرقی‌ها قادر به استفاده از دسته‌بندی نیستند و غربی‌ها قادر به کشف تغییر همگام نمی‌باشند، در می‌یابیم که تفاوت بین فرهنگ‌ها هنوز هم می‌تواند چشمگیر باشد: (الف) شرایطی که یک فرایند را در برابر فرایند دیگر فعال می‌کند، در فرهنگ‌های مختلف اساساً متفاوت است. (ب) میزان استفاده از بنیادی ترین فرایندهای شناختی بسیار متفاوت است. (ج) در نتیجه میزان و ماهیت مهارت کاربرد روش‌های خاص شناختی و (د) معیارهای متعارف ضمنی و حسی صریح تفکر در فرهنگ‌های مختلف متفاوت است.

طبق گفته کلود لوی استراوس (Claude Levi Strauss)، مردم‌شناس بزرگ فرانسوی، انسان‌ها در تلاش برای حل مسایل روزمره زندگی، مثل تعمیر کارهایی هستند که جعبه ابزار شناختی دارند. با این استعاره، ما می‌توانیم بگوییم که حتی اگر در تمام فرهنگ‌ها مردم فرایندهای بنیادی شناختی یکسانی را به عنوان ابزار دست خود داشته باشند، ابزار انتخابی آنها برای حل مشکل مشابه ممکن است بسیار متفاوت باشد. علاوه بر این در فرهنگ‌های مختلف افراد ممکن است یک محرک معین را مشکل تلقی نکنند و آن را نیازمند اصلاح و تغییر ندانند. تساقضی که برای غربی‌ها یک مشکل محسوب می‌شود، ممکن است برای شرقی‌ها این طور نباشد. در واقع مطابق تایبع بعضی تحقیقات که قبل از آن اشاره شد، تفاوت کانون توجه